

Sygnatura akt IV U 309/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 11 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2019 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28 sierpnia 2018 roku, znak: (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28 sierpnia 2018 roku, znak: (...) w ten sposób, iż przyznaje powodowi W. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres wskazany w decyzji.

UZASADNIENIE

Powód W. B. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z 28 sierpnia 2018 roku podnosząc, że rozpoznane zostały u powoda różne choroby.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że powód wykorzystał okres zasiłkowy, a w odwołaniu powód wskazuje jedynie na różne choroby.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zgłoszony był od 5 lipca 2017 roku do 28 lutego 2019 roku do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Powód był niezdolny do pracy od 16 października 2017 roku do 17 kwietnia 2018 roku, a następnie od 4 maja do 31 sierpnia 2018 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. decyzją z 28 sierpnia 2018 roku odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 maja do 31 sierpnia 2018 roku.

DOWÓD: akta ZUS- w załączeniu

pismo ZUS z 8 VIII 2019r k. 29

Niezdolność powoda do pracy w okresie od 16 października 2017 roku do 17 kwietnia 2018 roku spowodowana była dolegliwościami okołokręgosłupowymi, natomiast od 4 maja do 31 sierpnia 2018 roku – przewlekłą chorobą obturacyjną płuc.

DOWÓD: opinia biegłego z zakresu chorób płuc k. 15-17

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Z kolei przepis art. 8 cytowanej Ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Natomiast art. 9 tej ustawy stanowi, że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Jak więc wynika z treści zacytowanego wyżej przepisu do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy bez względu na rodzaj choroby będącej ich podstawą oraz okresy zrównane z okresami niezdolności do pracy, wynikające z art. 6 ust. 2. Reguła powyższa ma jednak zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wtedy inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego.

Strona pozwana twierdziła, że powód wykorzystał okres zasiłkowy, zaś ponownie orzeczona niezdolność do pracy związana jest z tą samą chorobą, a przerwa pomiędzy niezdolnościami do pracy nie przekroczyła 60 dni.

Odmienne natomiast wynika z opinii biegłego z zakresu chorób płuc. Zgodnie z tą opinią niezdolność powoda do pracy w okresie od 16 października 2017 roku do 17 kwietnia 2018 roku spowodowana była dolegliwościami okołokręgosłupowymi, natomiast od 4 maja do 31 sierpnia 2018 roku – przewlekłą chorobą obturacyjną płuc. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe – co do zakresu wiedzy medycznej biegłej. Podkreślić należy, że dopuszczenie dowodu z opinii biegłego miało na celu ocenę stanu zdrowia powoda w datach orzekania o niezdolności do pracy i przyczyn tej niezdolności. Biegła wskazała w opinii, że niezdolność powoda do pracy w okresie od 16 października 2017 roku do 17 kwietnia 2018 roku spowodowana była dolegliwościami okołokręgosłupowymi, natomiast od 4 maja do 31 sierpnia 2018 roku – przewlekłą chorobą obturacyjną płuc. Tym samym dwie różne choroby były przyczyną niezdolności powoda do pracy. Biegła w opinii wskazała także, że ZUS prawidłowo rozliczył okres świadczeń, gdyż przerwa w niezdolności do pracy trwała mniej niż 60 dni co powoduje zliczenie do okresu zasiłkowego wszystkich niezdolności do pracy do 182 dni. Sąd nie jest związany stanowiskiem biegłego co do interpretacji obowiązujących przepisów prawa, gdyż to nie biegły lecz Sąd dokonuje wykładni przepisów na podstawie danych co do przyczyn niezdolności do pracy wskazanych przez biegłego. Nie można zgodzić się z biegłą, że w przypadku powoda następuje zliczenie wszystkich okresów niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego z powołanych wyżej przepisów wynika, że reguła dotycząca zsumowania dni poszczególnych okresów niezdolności do pracy ma zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wtedy inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego.

Opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia biegłego wyczerpująco udzieliła odpowiedzi na pytania i jest wystarczająca do oceny przyczyn niezdolności do pracy powoda.

Strona pozwana w odpowiedzi na odwołanie podnosiła, że pod nie podlega ubezpieczeniom społecznym, jednak z pisma ZUS z dnia 8 VIII 2019r wynika, że powód w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zgłoszony był od 5 lipca 2017 roku do 28 lutego 2019 roku do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Tym samym ustalić należało, że w dniu 4 maja 2018 roku rozpoczął się nowy okres zasiłkowy, gdyż niezdolność do pracy od tego dnia została spowodowana inną chorobą (przewlekłą chorobą obturacyjną płuc) niż niezdolność do pracy trwająca wcześniej (dolegliwościami okołokręgosłupowymi), zaś pomiędzy kolejnymi okresami niezdolności do pracy wystąpiła przerwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż brak było materialnej podstawy do odmowy powodowi prawa do zasiłku chorobowego za wskazany okres i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.